

ת"פ 14862/10/19 - מדינת ישראל נגד רפאל שגיא

בית משפט השלום באשקלון
ת"פ 14862-10-19 מדינת ישראל נ' שגיא

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רפאל שגיא

הנאשמים

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע בהכרעת דין מיום 3.11.2021 בעבירות **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ו**העלבת עובד ציבור**, לפי סעיף 288 לחוק.

על פי כתב האישום שבעובדותיו הורשע הנאשם, המתלוננת היא שוטרת במרחב לכיש. ביום 31.7.2019 התקין הנאשם מערכת אזעקה ומוקד בעסק השייך לבעלה של המתלוננת. בתאריך 1.8.2019 לאחר שהתברר כי אין לנאשם רישיון עסק, פנתה המתלוננת לנאשם בטלפון וביקשה ממנו להגיע ולקחת את מערכת האזעקה. אז איים עליה הנאשם בפגיעה בשוטרי תחנת אשקלון, בכך שאמר לה: **"אני מגיע למשטרה עם נשק ויורה בכולם"**.

בתאריך 10.8.2019 שלח הנאשם מכתב למפקד תחנת המשטרה באשקלון, בו כתב בין היתר: **"נראה שהיטלר והנאצים טעו שאמרו שאתם רישוי עסקים חלאת הגזע והמין ותתי אדם יש לי תוספת אתם מוטציות מצורעות מפגרות חולניות והכי נוראיות שיש בנסיבות אלה אפשר לומר בהחלט שחבל שהיטלר לא סיים את המלאכה שלו..."**.

כפי שפורט בהכרעת הדין, ניהול ההליך בתיק זה היה חריג בשל התעקשותו הנמשכת של הנאשם לייצג את עצמו במהלך דיון ההוכחות. הנאשם עתר למינוי סניגור ציבורי רק לאחר שלב הסיכומים ובית המשפט נעתר לכך. לאחר פרק זמן משמעותי נוסף במהלכו נעתר בית המשפט לבקשות דחייה שונות מטעם ההגנה, הועלו מספר טענות מקדמיות וכן טענות נוספות לגופם של דברים.

במסגרת הכרעת הדין, נדחו הטענות המקדמיות ונקבע על סמך דיון ההוכחות, כי יש לקבל באופן מלא את עדות המתלוננת ולהרשיע את הנאשם בעבירת האיומים על יסוד עדותה וגם על יסוד חלק מאמרו הנאשם בעצמו. בנוגע לעבירה של העלבת עובד ציבור, משהעובדות לא הוכחו על ידי הנאשם ונתקבלה עמדתה המשפטית של המאשימה,

הנאשם הורשע גם בעבירה זו.

טיעון לעונש נשמע בפני בתאריך 3.11.2021. לאור הערות בית המשפט ועמדתה הקודמת של המאשימה, הודיעה המאשימה כי לפנים משורת הדין לא תעתור למאסר בפועל ועתרה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס, פיצוי והתחייבות.

ב"כ הנאשם ביקש שלא לגזור את דינו של הנאשם באותו מועד, על מנת לאפשר לנאשם להמציא מסמכים הנוגעים למצבו הכלכלי ושעשויים להיות רלוונטיים לקביעת מתחם הקנס. ב"כ הנאשם הוסיף וטען שאין מקום במקרה זה להטיל פיצוי כספי, בין היתר לאור קביעות בית המשפט לגבי המתלוננת, אשר עירבה בין עניינה הפרטי לתפקידה כעובדת ציבור. נטען, כי לא מדובר בעבירה שגרמה למתלוננת נזק כלכלי. ב"כ הנאשם עתר להסתפק בקנס סמלי. נטען, כי הנאשם הוא אדם מבוגר שאיננו עובד, מצבו הכלכלי מורכב והוא חי בתנאי מחיה מינימליים. נטען, כי ברקע של הנאשם מצוקה נמשכת ביחסיו מול הרשויות והעדר כלים להתמודד עם המציאות בצורה נורמטיבית ואשר בוחר להתנהל באופן שמרע את מצבו. נטען, כי הנאשם פועל מתוך תסכול ולא מתוך כוונה רעה וגם אם מסקנותיו לקויות, מדובר במי שפעל מתוך חוסר אונים. נטען, כי הנאשם ערירי באופן שמשפיע גם על מצבו הרגשי. נטען, כי מדובר באירוע ישן ושלא נפתחו כנגדו תיקים נוספים מאז.

בנסיבות אלה הותר לנאשם להגיש מסמכים לתיק בתוך 30 ימים ונקבע מועד למתן גזר הדין. הנאשם הגיש מסמכים לתיק באיחור בתאריך 19.12.2021.

על פי המסמכים, לנאשם חוב במרכז לגביית קנסות של כ-16,000 ₪ וכן ניתן בעניינו לאחרונה פסק דין בתיק אזרחי, במסגרתו הוטל עליו תשלום בסך כולל של 48,000 ₪ לרבות הוצאות.

קביעת מתחם העונש ההולם:

מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

לכאורה, ניתן היה לקבוע כי במקרה זה מדובר בשני אירועים, אך למעשה המחלוקת בין הצדדים לגבי גובה העונש מצומצמת מאוד וזאת מתוך הבנה גם של המאשימה כי התארכות והתמשכות ניהול ההליך הפלילי בתיק זה הייתה בעיקר תולדה של אישיותו של הנאשם כפי שהשתקפה במהלך הדיונים. כפי שטען בעדינות גם סנגורו של הנאשם, גם בית המשפט התרשם כי מדובר בנאשם אשר הבחירות הלא יעילות שלו לפתרון בעיותיו, חוזרות ומסבכות אותו גם ביחסיו עם הרשויות ובאופן שמרע את מצבו. הנאשם נקט בדרכים לא מוצלחות אלה גם במהלך ניהול ההליך, באופן בו פנה והתייחס לבית המשפט וכן לעדים ולנציג המאשימה. גם במעמד הכרעת הדין, הנאשם השמיע הערות לא מוצלחות כלפי המותב, אשר לא תועדו כלשון בפרוטוקול, וזאת אך על מנת שלא להחמיר פעם נוספת את מצבו של הנאשם.

בנסיבות אלה, גזירת הדין במקרה זה איננה רגילה ואיננה "משפטית" טהורה. המאשימה נענתה להערות בית המשפט שלא לשנות מעמדתה העונשית הראשונית בטרם ניהול ההליך ולא לעתור לעונש מאסר, חרף הממצאים שבהכרעת הדין.

גם ההגנה מסכימה כי הטלת עונשים צופי פני עתיד מתאימה במקרה זה וקשה שלא לקבוע כי אכן נחוץ רכיב הרתעתי משמעויות כלפי הנאשם שלא לחזור ולבצע עבירות פליליות, הן כלפי עובדי ציבור והן במסגרת התנהלותו ה"אזרחית-עסקית" הכללית.

התנהגותו של הנאשם באירועים שבהם הורשע בכתב האישום שבפניי הייתה בוטה מאוד. הנאשם איים איום ממשי וקונקרטי על נפגעת העבירה, אשר פעלה לנתק את ההתקשרות האזרחית עם הנאשם לאחר שהתברר כי הוא פועל ללא רישיון עסק ומציג את עצמו באופן שאיננו תואם את המציאות. בהמשך לכך ובמסגרת מחלוקות בין הנאשם ובין הרשויות בנוגע להפעלת עסקו והליכי הרישוי הכרוכים בכך, בחר הנאשם להעליב את שוטרי משטרת אשקלון במכתב שהוא מכתב נאצה חמור. הנאשם השתמש בביטויים פוגעניים ומעליבים ביותר והעובדה שלא הסתייג מביטויים אלה גם במהלך המשפט ואף חזר ותמך בסגנון פנייה זו לעובדי הציבור, מלמדת על מידת אשם מוגברת והעדר נימוקים בפני בית המשפט, גם לו רצה מאוד לעשות כן, לקבוע הפחתה במידת אשמו של הנאשם.

בשאלת הפיצוי, אכן לא נגרם לנפגעת העבירה נזק כלכלי כתוצאה ממעשה העבירה, ואולם מדובר בהתנהלות פוגענית שלא ניתן לבטלה. במסגרת הכרעת הדין, בית המשפט העיר גם על האופן בו בחרה נפגעת העבירה, כאזרחית, להתמודד עם האירוע ללא הפרדה מספקת לתפקידה כעובדת ציבור. נתון זה אכן מצדיק להסתפק בהשתתפות פיצוי סמלי לנפגעת העבירה, אך אין הצדקה להימנע באופן כולל מהשתתפות פיצוי. בית המשפט רואה חשיבות בהשתתפות פיצוי ולו סמלי גם כחלק משיקולי הענישה והצורך להעביר לנאשם מסר ברור כי התנהגותו הינה התנהגות פורצת גבולות, שפוגעת בערכים מוגנים לגיטימיים וכי יש מחיר לבחירתו לכלכל את ענייניו ולפתור את מצוקותיו בדרך של עבירה על החוק.

בקביעת מתחם הקנס ההולם, בית המשפט מתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם. הוגשו מספר מסמכים, אך לא מדובר במסמכים התומכים בטיעון ההגנה בשלב הטיעון לעונש. אין בפניי תיעוד התומך בטענה כי מצבו הכלכלי היום יומי של הנאשם קשה באופן שמצדיק התייחסות שונה בעניינו לעומת המקרה ה"רגיל" בנסיבותיו. המסמכים שהוצגו מלמדים על כך שהנאשם לא משלם את חובותיו ולכאורה לא מציינת להוראות הדין גם במישור האזרחי, אך אין בהם לתמוך בטענה שברקע לאי ציות זה מצוקה כלכלית אובייקטיבית.

סוף דבר:

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירה בה הורשע או עבירה אחרת כלפי עובד ציבור.

ב. קנס בסך 2,000 ₪.

הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 15.3.2022.

ג. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 500 ₪ לנפגעת העבירה, ע"ת מספר 2 בכתב האישום.

20.1.2022

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.